

Plou, i tu dorms al carrer

Dc, 16/06/2010 per Laia de Ahumada

[Paraules des del silenci](#)

Avui escric des de Morella. Plou a bots i barrals i fa un fred que pela, però tinc una setmaneta de vacances i tant m'és que ploqui com que nevi. No poden dir el mateix els meus amics del carrer. Ha estat un hivern molt dur i sembla que l'estiu no acaba mai d'arribar.

Per a qui dorm al carrer, una nit de pluja li suposa trobar-se el llit mullat i no disposar de llençols de recanvi en tota la ciutat; abrigar-se amb una manta humida; haver de dormir a recer d'un portal, o en un caixer, sense intimitat, a l'aguait que algú entri inesperadament a la seva habitació i el faci llevar, o li etzibi una guitza. És indigne, i encara no entenc com ens hi hem pogut acostumar. Encara que diem que ens ho podem imaginar, us asseguro que és inimaginable. Jo, d'ençà que estic al Centre Heura, les nits de pluja sento una recança...

Ja porto gairebé onze anys en el projecte i he tingut moments de tot, però no he perdut mai el sentit per seguir sent-hi. De vegades em pregunto què em mou a continuar i em responc de seguida: per damunt de tot, crec en la persona i en la seva capacitat per sortir-se'n. Crec en la força transformadora de l'amor. Crec, perquè ho he vist, que l'acceptació de l'altre, sense condicions, fa miracles, encara que jo no els pugui veure. I que el respecte a la llibertat personal, dignifica. Crec en la necessitat de reconèixer la individualitat perquè rescata de l'anonimat de l'homogeneïtzació. Crec en la capacitat que tenim d'acollir, d'escoltar, de riure i de plorar junts. Dels petits detalls que no compten, però que sumen. De la importància de recordar les esperances i oblidar els fracassos.

No acabaria mai perquè, malgrat que n'he vist de tots colors, segueixo creient que sempre hi ha una possibilitat malgrat que sembli impossible. I aquesta certesa em manté dempeus en un lloc on mai no m'hagués imaginat que podria ser-hi. I aquesta certesa se m'instal·la al cor i em fa sentir una terrible angúnia les nits de pluja, com ara aquesta que, malgrat estar de vacances, no para de ploure i jo no deixo de pensar-hi...